

Č. 14.007.

Živnostenské právo: * Na udělení dispense podle § 14 odst. 6 živn. zákona č. 259/1924 Sb. nemá strana právního nároku.

(Nález z 10. prosince 1937 č. 5522/35-4.)

V ě c: Gustav P. v Horních Hamrech proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 10. července 1935 o dispensi od průkazu způsobilosti pro obchod se smíšeným zbožím.

V ý r o k: Stížnost se zamítá.

D ů v o d y: Podáním z 21. listopadu 1934 žádal Gustav P., kramář v Horních Hamrech, okr. úřad v Nové Bani o udělení dispense ve smyslu § 14 odst. 6 živn. zákona, aby mohl přejít od obchodní živnosti kramářské k obchodu se smíšeným zbožím. Okr. úřad v Nové Bani výměrem z 24. května 1935 této žádosti nevyhověl.

Zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím odvolání st-lovu nevyhověl a výměr okr. úřadu potvrdil.

O stížnosti uvážil nss toto:

Jak již v nálezu Boh. A 10.744/33 nss vyslovil, není na udělení dispense podle § 13 a) odst. 6 živn. řádu platného pro zemi Českou a Moravskoslezskou právního nároku, neboť zákon klade zde určité meze úřadu jen pro případ udělení zmíněné dispense, neomezuje však úřad nijak v případě, chce-li dispensi odepřít, zejména nestanoví, že v případě existence důvodů zřetele hodných úřad žádanou dispensi udělit musí. Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto případě a odkazuje podle § 30 odst. 3 jedn. řádu pro nss č. 191/1937 Sb. k důvodům cit. nálezu.

Živn. zákon pro území Slovenska a Podk. Rusi obsahuje v § 14 odst. 6 ustanovení v podstatném obsahu se zcela shodující s cit. § 13 a) odst. 6 živn. řádu. Není tedy právního nároku ani na udělení dispense podle § 14 odst. 6 tohoto zákona. Je-li tomu tak, pak nemůže uchazeč o dispensi podle § 14 odst. 6 živn. zákona dovozovati z tohoto ustanovení pro sebe nějaký nárok na udělení dispense, proti jehož porušení by se mohl brániti stížností k nss, neboť úřad může odepřít dispensi podle svého úplně volného, ničím neomezeného uvážení. Stěžuje-li si st-l na odepření dispense, je tedy jeho stížnost bezdůvodná a bylo ji zamítnouti.

Č. 14.008.

Živnostenské právo: Třiletá praxe u zubního technika, požadovaná v § 5 min. nař. č. 35/1892 ř. z., nemůže býti nahrazena praxí u zubního lékaře.

(Nález z 10. prosince 1937 č. 332/36-6.)